

ВЪЛКАНА.

Никога не щѣ дързнѣ да ѣ исповѣдамъ, драга пріятелко; туй ѣ много страшно, и тѣзи господжицы не ще могѣтъ вече да мя търпѣтъ.

УЧИТЕЛКА.

Ако бяхъ мислили тѣ тѣй, тѣ не щехъ да бѣдѣтъ челоуѣколюбиви. Тѣ знаѣтъ, че сички ный подпадаме подѣ най-голѣмы погрѣшки, и тази която бы была тѣй голѣмлива за да прѣзира єдинѣ грѣшникѣ, който ся покаява, тя сама щеше да бѣде твърдѣ грѣшна прѣдѣ Бога. Обзалагамъ ся, драга моя, че вашето голѣмство ви ѣ причинило грѣшкѣтъ; наказаніето ви ѣ само да исповѣдате тази си грѣшкѣ.

ВЪЛКАНА.

Право имате, драга пріятелко. Моето голѣмство мя прави, та държѣ слугѣтъ си като робѣ, и то мя прави да ся сѣрдѣ когато ми ся тѣ за нѣщо упрѣтъ. Вчера, като ся бѣхъ наѣла, забавлявахъ ся да дробѣ хлѣба си на залцы и да го хвъргамъ; отхранителката ми, каза на слугѣнѣтъ да ми дѣрпне хлѣба отъ рѣцѣтъ, а азъ казахъ че съмъ още гладна и че щехъ да го изямъ. Но азъ лѣжехъ, драга пріятелко; азъ не бѣхъ вече гладна и туй го правехъ само за да ся прѣпирамъ. Отхранителката ми, която най-добрѣ виждаше туй, порѣча и вторый пѣтъ на тази дѣвойкѣ за да ми грабне хлѣба отъ рѣцѣтъ, а тя като ѣ послуша, азъ ѣ зашихъ єднѣ плесницѣ, ритнахъ ѣ съ кракѣ и ѣ удрапахъ.